

[Waldorff]

ikke kan medvirke til gennemførelse af denne skatteforhøjelse. Det ville være meget rart, hvis man kunne få et klart udtryk for, om man faktisk også har tænkt sig at stemme imod den. Så er der bare de kristelige tilbage, og spørgsmålet er så, om man kan fastholde dem så længe, at man kan nå at få stemt det her ned.

Camre (S):

Jeg vil godt slå fast, at der med det foreliggende lovforslag ikke er sagt noget om indkomstskatten til næste år eller i fremtiden. Jeg tror, jeg kan sige, at i hvert fald det ene af regeringspartierne – på hvis vegne jeg er berettiget til at tale her i dag om dette forslag – er indstillet på reformer inden for indkomstskatten i de kommende år gående i retning af de tanker, som vi har lagt frem i redegørelsen i foråret.

Jeg vil godt have lov til at sige en ting mere i forbindelse med disse forskellige noget tekniske ændringer, vi diskuterer i dag, og som måske kan være lidt svære at overskue. Det, vi lagde frem i foråret i den forrige regerings tid, var en vidtgående ændring i retten til at borttage fradrag, således at man kunne få et større grundlag at udskrive skatten på og derved udskrive med generelt mindre skatteprocenter. Det ville indebære en lang række ændringer i skattens fordeling mellem forskellige indkomstagere i forhold til det, vi har i dag. Det mødte det radikale venstre med sit også tidligere fremsatte forslag om at foretage fradragene med samme vægt for alle skatteydere, altså fradrag i skat i stedet for fradrag i indkomst, således at et givet fradrag havde samme værdi, uanset om man befandt sig i toppen eller i bunden af skalaen. Også det ville være en forbedring i forhold til det nuværende system.

Men det, vi står over for i dag, er nogle ganske små reguleringer, der for den lave indkomst på 30.000 kr. udgør en relativ lettelse i forhold til regeringens lettelse, der er 416 kr. større. Man skal helt op til over 150.000 kr. i skattepligtig indkomst, før der er tale om en stramning, altså om en hårdere beskatning end den, der ligger i regeringens forslag.

Jeg føler grund til at sige efter denne behandling i dag, hvor vi har konstateret, at det radikale venstre står helt alene med dette

forslag, der skulle være et alternativ til regeringens: skulle vi ikke begrave denne stridsøkse – det er så små beløb, at det ikke er noget at diskutere så voldsomt og fremstille den ene part som næsten asocial og den anden part som den, der vil alle små indkomster det vel – og så koncentrere os om de reformer i indkomstskatten, som vi skal se på i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man kan snakke meget, men man kan ikke snakke sig væk fra tendensen i regeringsforslaget, at man begynder, hvad enten det drejer sig om enkelt personfradrag eller dobbelt personfradrag, med en skattestigning på 1,4 pct. og ender med 0,4 pct. Det radikale forslag begynder med 0,1 pct. og ender med 1,4 pct. Der er progression i det radikale forslag. Der er omvendt progression i regeringsforslaget; det er de små, der skal betale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 2. Fremsat 4/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

[Formanden]

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om jordemødre.

(Lovforslag nr. L 3. Fremsat 4/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Frederiksen (S):

Jordemoderloven stammer fra 1953 og er meget forældet i sin formulering. Den bygger hovedsagelig på hjemmefødsler, som stort set ikke finder sted mere. Den gamle lov taler også om jordemoderen som privatpraktiserende, selv om fødselsbetjeningen siden 1973 stort set er overgået til amtskommunernes regie. Den ændring, der fandt sted i 1973 ved ikrafttrædelsen af loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, siger intet om jordemoderens stilling som medicinalperson. Lovforslagets formål er at ajourføre retsgrundlaget for udførelsen af jordemodervirksomhed i overensstemmelse dels med udviklingen, der er sket inden for fødselsbetjeningen siden 1953, og dels med de principper, der er gældende i den nyere lovgivning om medicinalpersoner, f.eks. læger og tandlæger.

Endelig – og ikke mindst væsentligt – er der i forslaget bestemmelser, der vil give muligheder for gennemførelse af regler om fælles arbejdsmarked for jordemødre fra de nordiske lande og fra EF-landene.

En af de nye ting i forslaget er bestemmelser om jordemødrenes adgang til at fraskrive sig deres autorisation og at generhverve denne efter ganske bestemte regler fra sundhedsstyrelsen.

Forslaget her har været til udtalelse bl.a. i undervisningsministeriet, Københavns og Frederiksberg kommuner og i Amtsrådsforeningen, og jordemoderskolen har udtalt sig. Alle har tiltrådt forslaget. Den socialdemokratiske gruppe anbefaler forslaget til at træ-

de i kraft, som det er foreslået, den 1. oktober 1979.

H. C. Hansen (FP):

Ved første gennemsyn af lovforslaget må jeg da erkende, at man som fremskridtspolitiker har måttet se på det med tilfredshed, idet en lang række paragraffer er gledet ud og er blevet slettet.

Men når man dernæst opdager, at årsagen er, som ministeren skriver i sin skriftlige fremsættelse: »Den gældende jordemoderlov har nemlig et indhold, der altovervejende tager sigte på den privatpraktiserende jordemoder,« og fortsætter: »I-lovforslaget er derfor i forhold til gældende lov udeladt en række bestemmelser, der sigter på den privatpraktiserende jordemoder«, ja, så må jeg da på mit partis vegne beklage, at udviklingen har medført, at et privat erhverv som jordemodererhvervet nu er forsvundet.

Når jeg har sagt dette, så vil jeg tilføje, at der er dele af lovforslaget, som jeg ikke bryder mig om. Lad mig først nævne § 3, stk. 1, hvorefter indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte sådanne bestemmelser, som direktiver vedtaget af Det europæiske Fællesskab kræver gennemført. Fremskridtspartiet vil ikke medvirke til at give ministre bemyndigelse til at gennemføre direktiver på et tidspunkt, hvor disse direktiver endnu ikke er endeligt fastsat. Vi er i fremskridtspartiet internationalt indstillet, men vi finder det overordentlig vigtigt, at den sproglige kontakt mellem den svangre kvinde og jordemoderen er til stede. Er jordemoderen ikke i stand til at tale korrekt og perfekt dansk, vil det efter vor mening ikke kunne give den fødende den nødvendige tryghed.

Lovforslagets §§ 2, 3, 4, 5 og 6, dvs. langt den væsentligste del af lovforslaget, handler om autorisation af jordemødre. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at har en kvinde gennemgået den danske uddannelse som jordemoder og bestået sin eksamen og danset omkring Storkespringvandet, så har hun ret til at være praktiserende jordemoder, såfremt hun ikke overtræder § 8, stk. 1, som kort og godt lyder:

»En jordemoder er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.«